

[Foged.]

såfremt udskrivningen ved de foreslåede satser går derudover, ønsker indført bedre regler for privat opsparing, der kan forhindre et såkaldt for stort forbrug.

Når en kommune udskriver skat, forelægges først alle oplysninger om dens behov, og derefter sættes satserne. Det samme gælder for amternes vedkommende, og det må være et rimeligt krav, at finansministeren forelægger Den økonomiske Årsoversigt forud for behandlingen af udskrivningsloven.

Selv om vi i Danmark har ret store investeringer — det erkender jeg — er det nok sådan, at andre lande har endnu større investeringer og dermed løber foran dansk industri, dansk håndværk på adskillige områder. Vi har ingen tillid til regeringens, til statens evne til eller muligheder for at fremme erhvervslivet tilstrækkelig effektivt. En for stor overbudgettering tjener nok en socialistisk samfundsudvikling, men den fremmer ikke i tilstrækkelig grad erhvervslivets nødvendige udbygning.

Mens folketinget forhandler om, hvor store skatter der skal udskrives til staten, forhandles der samtidig om, hvilket lønniveau befolkningen skal leve under i de nærmest følgende år — ikke i folketinget, men af parterne. Vi ved, at disse forhandlinger er såre vanskelige, og at de er vanskeligere i år end de nærmest foregående år, bl. a. på grund af den markedsudvikling, der har fundet sted. Så længe der ikke var nogen egentlig fri handelsordning i Europa, var store dele af industrien i stand til at give stedse højere løn, fordi markedet var om ikke helt så dog delvis lukket. Arbejdere og arbejdsgivere kunne tage sig betalt på det marked, der alene var i Danmark. Nu er situationen helt anderledes. Jo friere handel, des alvorligere bliver forholdene omkring lønforhandlingerne.

Regeringen kan vel påstå, at det er et forhold, der i første række kun vedrører de forhandlende parter, men sådan er det jo ikke i virkeligheden. De forhandlende parter må naturligvis nøje beregne, under hvilke økonomiske forhold de hver især vil komme til at leve. Arbejdsgiverne må nøje beregne, om de kan fremstille deres varer til konkurrencepriser; i modsat fald vil virksomhederne gå i stå. Arbejdere og funktionærer på deres side overvejer naturligvis, under

hvilke økonomiske forhold de vil komme til at leve. Et lands skatteniveau får derved direkte indflydelse på lønforhandlingerne. Jeg kender ikke de forskellige fags lønkrav, men det ligger nær at formode, at den forestående skatteudskrivning har haft stor indflydelse på lønkravenes størrelse. Såfremt regeringen på samme tidspunkt, som det var foreslået af oppositionen, var gået ind i en positiv forhandling om sådanne skattenedsættelser, som regeringen på nuværende tidspunkt selv foreslår, ville de forhandlende parter kunne have forhandlet på et lavere niveau til gavn for alle og til skade for ingen. Vi ville i årene fremover have haft bedre muligheder for at klare os i konkurrencen, men regeringen er kommet bagefter med sit forslag — for ikke at sige, at den er kommet for sent. Om det er med vilje eller det er mod egen vilje, kan jeg ikke vide noget om. Man kan føle det lidt uansvarligt. Jeg skal her i parentes bemærke, at jeg nok anvender et stærkt udtryk, men det har jeg lært i regeringskredse; det blev ofte sagt om oppositionens forslag i fjor.

Altså, man kan føle det lidt uansvarligt, at regeringen under en højkonjunktur og under stor beskæftigelse har følt fremtiden så sikker, at det ikke var nødvendigt på et tidligt tidspunkt at gennemføre en skatlovgivning, der kunne bære fremover. Vi står vel allerede på tærsklen til vanskeligere tider. Hvis regeringen i tide havde fremmet vore forslag om øget opsparing, ville befolkningen have haft større modstandskraft, end det nu er tilfældet. Oppositionens forslag om opsparing af 2 500 kr. årligt skattefrit for alle borgere ville allerede have været af stor værdi. De opsparings- og investeringsregler, der er gældende, tenderer vel imod investering og opsparing for borgere, der har frie erhverv, og som har mulighed for at kunne benytte sig af afskrivningsreglerne, men alle andre borgere har ikke tilsvarende muligheder. Det er ikke uden grund, at disse andre borgere bliver lidt sure på de medmennesker, der har gavn af disse særregler. Hvorfor vil regeringen ikke medvirke til at gennemføre disse opsparingsregler? Hvorfor må en tømrersvend ikke foretage opsparing på lige så gode betingelser som en tømrermester, eller hvorfor må ikke alle foretage opsparing til